

Tervetuloa Oulun kansalaisjärjestöakatemiaan myös minun puolestani. On mukava nähdä, että tähän päivään osallistuu jälleen näin paljon ihmisiä.

Olemme tänään koolla pohtimassa yhdessä isoja teemoja: toivoa, turvallisuutta ja yhteisöllisyyttä. Nämä asiat koskettavat meitä kaikkia, ja ne ovat erityisen tärkeitä juuri tässä ajassa. Tarvitsemme toivoa ja toiveikkuutta, uskoa parempaan. Tämä ei poissulje tosiasioita ja niiden tunnistamista, mutta toivo antaa meille vahvuutta sietää epävarmuutta ja vaikeitakin aikoja.

Meitä osallistujia yhdistääkin varmasti halu rakentaa parempaa arkea alueemme ihmisille. Jokainen meistä haluaa, että ihmiset voivat kokea hyvinvointia, turvallisuutta ja toivoa tulevaisuuteensa. Ja mikä tärkeintä – tiedämme ja ymmärrämme, että näitä asioita ei rakenneta yksin, vaan yhdessä.

Demokratia ei tarkoita vain sitä, että äänestämme vaaleissa joka neljäs vuosi. Demokratia on myös sitä, että arjessa kuntalaiset tulevat kuulluiksi, nähdyiksi ja voivat vaikuttaa asioihin. Kun vahvistamme yhteisöllisyyttä, vahvistamme samalla demokratiaa. Kun vahvistamme turvallisuuden tunnetta, lisäämme luottamusta ympäröivään yhteiskuntaan. Ja kun ylläpidämme toivoa, tuemme uskoa siihen, että jokaisen panos voi viedä asioita eteenpäin.

Turvallisuus ei synny vain poliisin tai pelastuslaitoksen työstä. Se rakentuu kodeissa, kouluissa, nuorisotiloissa, palvelutaloissa, järjestöjen tiloissa – kaikenlaisissa arjen kohtaamisissa. Kuntalaisille toivo ja turvallisuus näkyvät konkreettisesti heidän arjessaan. Se voi tarkoittaa harrastuspaikkaa lapselle lähellä kotia, apua arkeen ikäihmiselle tai turvallista tilaa nuorelle viettää aikaa. Nämä kokemukset kertovat siitä, että yhteiskunta pitää huolta jäsenistään. Turvallisuus vahvistuu silloin, kun joku pysähtyy kuuntelemaan, kun joku kutsuu mukaan, löytyy oma turvallinen ihminen tai yhteisö.

Arkityössäni Oulun seudun kehitysvammaisten tukiyhdistyksen toiminnanjohtajana näen toistuvasti, miten suuri merkitys **yhteisöllisyydellä ja osallisuudella** on. Usein pieneltä tuntuvat teot ja kohtaamiset voivat tuoda suuria muutoksia. Jokainen meistä tarvitsee tunnetta siitä, että kuuluu johonkin, että tulee nähdyksi ja että voi olla turvassa – ei vain fyysisesti, vaan myös henkisesti. Nämä eivät ole vain erityisryhmien tarpeita, vaan meidän kaikkien tarpeita.

Tämän päivän aikana saamme kuulla monia näkökulmia ja kokemuksia siitä, miten turvallisuutta ja yhteisöllisyyttä voidaan vahvistaa. Tänään meillä on mahdollisuus myös miettiä yhdessä, miten kaupunki, hyvinvointialue, järjestöt ja muut toimijat voivat tehdä yhteistyötä. Tavoitteena on rakentaa pohjoista, jossa jokainen voi kokea olevansa turvassa, toiveikas ja osa yhteisöä.

Roolissani kaupunginvaltuutettuna ja aluevaltuutettuna olen nähnyt, että päätöksenteon ja arjen täytyy kulkea käsi kädessä. Yksin hallinto ei voi rakentaa yhteisöllisyyttä, eikä sitä tehdä pelkästään asiakirjoin tai suunnitelmin. Ne ovat kuitenkin hyvä pohja ja toteutukseen tarvitaan mukaan alueen ihmisiä, järjestöjä, vapaaehtoisia – ihmisiä, jotka haluavat antaa oman panoksensa. Siksi tämänkin päivän keskustelut ja ideat ovat tosi arvokkaita.

Meidän luottamushenkilöiden tehtävä on varmistaa, että asukkailla on tilaa osallistua ja vaikuttaa. Demokratia vahvistuu silloin, kun ihmiset ja mm. järjestöt otetaan mukaan, vapaaehtoistyö saa mahdollisuuksia ja päätöksenteossa kuunnellaan aidosti niitä, joita asiat koskevat.

Toivon, että tämän päivän aikana syntyy uusia ajatuksia ja verkostoja – ja ehkä myös uusia yhteisiä hankeideoita. Mutta ennen kaikkea toivon, että päivä vahvistaa meidän kaikkien uskoa siihen, että jokaisella meistä on merkitystä. Jokainen voi olla mukana rakentamassa turvallisuutta ja yhteisöllisyyttä – ei vain omassa roolissaan ammattilaisena tai asiantuntijana, vaan ennen kaikkea ihmisenä.

Toivotan meille kaikille antoisaa seminaaripäivää!

Annemari Eskola

toiminnanjohtaja, Oulun seudun kehitysvammaisten tuki ry

Alue- ja kaupunginvaltuutettu